

משנה א' - נולד ולבסוף ייבם

שני אחים ומת אחד מהן, ו**נולד** להן אח, ואח"כ **ייבם** השני את אשת אחיו ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה משום צרתה.

משנה ב' - ייבם ולבסוף נולד

שני אחים ומת אחד מהן, ו**ייבם** השני את אשת אחיו, ואח"כ **נולד** להן אח ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה משום צרתה.

משנה ב' - דעת ר' שמעון

מייבם לאיזו מהן שירצה או חולץ לאיזו מהן שירצה.

שיטת ר' שמעון

רבי אושעיא: חולק אף בנולד ולבסוף ייבם. ← יש זיקה וזיקה **כן** ככנוסה דמיא.

רב פפא: לא חולק אף בנולד ולבסוף ייבם.

קושיית רב יוסף על רבי אושעיא:

מהמשנה של "שלשה אחין נשואין שלש וכו'" רואים שר' שמעון **מסתפק** אם זיקה ומאמר ככנוסה דמיא.

נסיון תירוץ אביי:

כשיש יבם אחד – זיקה **כן** ככנוסה דמיא. [ולכן ר' שמעון חולק אף בנולד ולבסוף ייבם]
כשיש שני יבמים – זיקה **לא** ככנוסה דמיא. [ובזה ר' שמעון לא חולק בנולד ולבסוף ייבם]

דחיית תירוץ אביי:

בברייתא של "כלל אר"ש" נאמר במפורש שר' שמעון לא חולק בנולד ולבסוף ייבם.

קושיית רב אושעיא על רבי אושעיא:

מהמשנה של "גי אחין שנים מהם וכו'" רואים שלר' שמעון זיקה **לא** ככנוסה דמיא.

תירוץ רב אשי:

לר' שמעון זיקה **כן** ככנוסה, אך במשנה זו מדובר במקרה מיוחד "דנפול בבת אחת".

תניא כוותיה דרב פפא ותיובתא דר' אושעיא:

- 1 שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד,
- 2 ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח, ומת - הראשונה
- 3 יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת;
- 4 עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח, או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר, ומת - הראשונה יוצאה משום אשת
- 5 אחיו שלא היה בעולמו, ושניה חולצת ולא מתייבמת;
- 6 ר' שמעון אומר: ביאתה או חליצתה של אחת מהם - פוטרת צרתה, חלץ לבעלת מאמר - לא נפטרה צרה;
- 7 כנסה ומת ואח"כ נולד לו אח, או **שנולד** לו אח ואח"כ **כנסה** ומת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום;
- 8 **כנסה ונולד** לו אח ואח"כ מת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום, דברי ר"מ;
- 9 ור' שמעון אומר: הואיל ובא ומצאה בהיתר, ולא עמדה עליו עשה אחת באיסור - מייבם לאיזו מהן שירצה,
- 10 או חולץ לאיזו מהן שירצה;